

การวิจัยนี้ต้องการศึกษาทัศนคติต่อการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นที่จะเปรียบเทียบระหว่างนิสิตคณะรัฐศาสตร์ และนิสิตคณะอื่นที่ใดเรียนวิชาทางรัฐศาสตร์บ้าง กับนิสิตคณะอื่นที่ไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาเลย อีกทั้งจะได้เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเมืองระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 กับนิสิตชั้นปีที่ 4 และระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการควบคุมตัวแปรเกิน ส่วนวัตถุประสงค์ขั้นรองก็เพื่อหาระดับทัศนคติต่อการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นส่วนรวมด้วย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยสุ่มจากนิสิตสามกลุ่มคือ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ นิสิตคณะอื่นที่ใดเรียนวิชาทางรัฐศาสตร์บ้าง และนิสิตคณะอื่นที่ไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาเลย สุ่มมากลุ่มละ 240 คน โดยที่แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนิสิตตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ชั้นละ 60 คน และแต่ละชั้นแยกเป็นนิสิตชายกับนิสิตหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน

การรวบรวมข้อมูลรวบรวมด้วยแบบวัดทัศนคติต่อการเมืองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวนข้อความในแบบวัดทัศนคติมี 48 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อความได้ผ่านการตัดสินของบุทรงคุณวุฒิทางกานรัฐศาสตร์ คานสังคมศาสตร์ และคานครุศาสตร์ จำนวน 4 ท่าน จากการนำแบบวัดทัศนคติไปลองใช้ ปรากฏว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ 0.88

ส่วนการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนิสิตกลุ่มต่าง ๆ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีตัวแปร 3 ตัว (3X4X2 Factorial Design) ประกอบด้วยวิธีการของคันแดน (Duncan's New Multiple Range Test)

ขอค้นพบ

1. นิสิตคณะรัฐศาสตร์กับนิสิตคณะอื่นที่เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาบ้าง มีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกัน และนิสิตทั้งสองกลุ่มนี้ต่างก็มีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาเลย
2. นิสิตชั้นปีที่ 1 กับนิสิตชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตชายมีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตหญิง

4. ทัศนคติต่อการเมืองของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวัดด้วยแบบวัดทัศนคติของการวิจัยนี้ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์จะอยู่ระหว่าง 62.60 % ถึง 65.23 % ยกเว้นพิชิตภาคแต่ละกลุ่ม กลุ่มที่ 1 จะอยู่ระหว่าง 60.34 % ถึง 64.90 % กลุ่มที่ 2 จะอยู่ระหว่าง 63.66 % ถึง 68.29 % กลุ่มที่ 3 จะอยู่ระหว่าง 56.94 % ถึง 61.06 %

5. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างกลุ่มกับชั้น คือ ความแตกต่างของทัศนคติต่อการเมืองระหว่างนิสิตทั้ง 3 กลุ่ม ในแต่ละระดับชั้น มีลักษณะแตกต่างกัน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของคะแนนทัศนคติโดยเฉลี่ยของนิสิตกลุ่มที่ 1 และนิสิตกลุ่ม 3 ไปตามชั้นปีที่เรียน เป็นไปในทำนองเดียวกัน แต่กลุ่มที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันออกไป

6. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างกลุ่มกับเพศ คือ ความแตกต่างของทัศนคติต่อการเมืองระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิงในแต่ละกลุ่มมีลักษณะแตกต่างกัน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติโดยเฉลี่ยของนิสิตชายและนิสิตหญิงไปตามกลุ่มนิสิตทั้งสามกลุ่ม เป็นไปในทางที่แตกต่างกันออกไป

7. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างกลุ่ม ชั้น และเพศ คือ ปฏิกริยาร่วมระหว่างชั้นกับเพศ จะมีผลแตกต่างกันในนิสิตแต่ละกลุ่ม โดยจะมีผลในนิสิตกลุ่มที่ 3 มากกว่านิสิตกลุ่มที่ 1 และนิสิตกลุ่มที่ 2

สรุป

การวิจัยนี้ได้ออกคนพบที่เป็นไปตามสมมติฐาน และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ไดวางไว้ ข้อคนพบที่เป็นไปตามสมมติฐานมี 2 ข้อ คือ

1. นิสิตคณะรัฐศาสตร์จะมีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตคณะอื่นที่ไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาบ้าง

2. นิสิตคณะอื่นที่ไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาบ้างจะมีทัศนคติต่อการเมือง ดีกว่านิสิตคณะอื่นที่ไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาเลย

จะเห็นว่าการที่นิสิตได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาบ้าง น่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเสริมให้นิสิตมีทัศนคติต่อการเมืองสูงกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนวิชาทางคานนี้มาเลย

ส่วนข้อคนพบที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้มี 3 ข้อคือ

1. นิสิตคณะรัฐศาสตร์ และนิสิตคณะอื่นที่ไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาบ้าง มีทัศนคติต่อ

การเมืองไม่แตกต่างกัน

2. นิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตชายมีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตหญิง

จากการวิจัยของ สุจิต บุญบงการ¹ ได้พบว่านิสิตที่เรียนทางคานรัฐศาสตร์และคานนิติศาสตร์จะมีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตคณะอื่น ๆ แต่การวิจัยนี้ได้ออกคนพบที่เพิ่มเติมจากการวิจัยของสุจิต บุญบงการ คือ นิสิตคณะอื่น ๆ นั้น ถ้าหากเป็นนิสิตที่ใดเรียนวิชาคานรัฐศาสตร์ มาบ้าง ก็จะมีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตที่ใดเรียนวิชาทางคานรัฐศาสตร์มาเลย แต่มีข้อสงสัยว่าทำไมจึงได้ออกคนพบวานิสิตชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 1

การที่นิสิตคณะรัฐศาสตร์ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการเมืองไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะวานิสิตชั้นปีที่ 4 บางแผนกไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์อีกเลย หลังจากทีแยก แผนกเมื่อจบชั้นปีที่ 1 แล้ว

ออกคนพบของการวิจัยที่ว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 อาจเนื่องมาจากการที่นิสิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยยึดถือวาทฤษฎีทั้ง 5 คือ อารุโส ระเบียบ ประเพณี สามัคคี และน้ำใจ โดยเฉพาะในเรื่องอารุโสนั้นมีอิทธิพลอย่างมากค่อนิสิตชั้นปีที่ 1 นิสิตชั้นปีที่ 1 มักจะถูกนิสิตรุ่นพี่ควบคุมพฤติกรรมคานทาง ๆ อยู่เกือบตลอดเวลาพอขึ้นชั้นปีที่ 2 จึงได้มีการแสดงออกอย่างรุนแรงเพื่อเป็นการทดแทนจากการที่ถูกควบคุมคานอยู่ชั้นปีที่ 1 จะเห็นไควานิสิตที่ชอบฝืนระเบียบขอมบังคับของมหาวิทยาลัยมักจะเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 แต่พอขึ้นชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 นิสิตจะกลับมีความรับผิดชอบคานตัวเองมากขึ้น มีการปรับตัวให้อยู่ในกรอบของสังคมมากขึ้นเพื่อเตรียมรับสภาพสังคมทีจะประสบในอนาคค

ขอเสนอแนะ

หากว่ามีผู้สนใจจะนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ควรจะไคพิจารณาถึงสาเหตุทีทำให้ลิสิตคณะรัฐศาสตร์กับนิสิตคณะอื่นทีใดเรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาบ้าง มีทัศนคติต่อการเมืองดีกว่านิสิตคณะอื่นทีใดเรียนวิชาทางรัฐศาสตร์มาเลย ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นวาน่าจะเป็นเพราะสาเหตุข้อใดข้อหนึ่ง หรือ 2 ข้อ หรือทั้ง 3 ข้อคังต่อไปนี้

¹ คุหนา 10 ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้

1. นิสิตที่มีทัศนคติต่อการเมืองแตกต่างกันอยู่ก่อนแล้ว ถึงแม้ว่าจะเรียนหรือไม่ได้เรียนวิชาทางรัฐศาสตร์ก็ตาม หรืออาจกล่าวได้ว่า นิสิตที่มีทัศนคติแตกต่างกันอยู่ก่อนแล้ว ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตที่มีทัศนคติต่อการเมืองก็ต่างกลุ่มอื่น ๆ ก็จะเลือกเขาเรียนในคณะรัฐศาสตร์ นิสิตที่มีทัศนคติต่อการเมืองรองลงมาก็เลือกเรียนในคณะที่ได้มีการสอนวิชาทางรัฐศาสตร์บาง เป็นบางวิชา ส่วนนิสิตที่มีทัศนคติต่อการเมืองดีเยี่ยมว่าสองกลุ่มแรก ก็จะเลือกเรียนในคณะที่ไม่ได้มีการสอนวิชาทางรัฐศาสตร์ เลย

2. การเรียนวิชาทางรัฐศาสตร์ หรือความรู้ทางรัฐศาสตร์ช่วยทำให้ นิสิตที่ใดเรียน มีทัศนคติต่อการเมืองก็กว่า นิสิตที่ไม่ได้เรียนวิชาทางค่านี้น่าเลย ถึงแม้ว่าผู้ที่ใดเรียนมาจะเรียนมา เพียงวิชาเดียวก็ตาม

3. ตัวการอื่น ๆ ที่ไม่ได้ควบคุม ซึ่งอาจจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการเมืองของนิสิต เช่น อายุ สติปัญญา และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นต้น

สำหรับผู้ที่ศึกษาคนควาทงค่านนี้ต่อไป หากมีผู้สนใจจะศึกษานักหาทางค่านนี้ต่อไป ผู้วิจัยใครจะไหขอเสนอแนะไว้ดังต่อไปนี้

1. ควรจะได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลาย ๆ วิธีประกอบกัน คืออาจจะใช้ทั้งแบบวัดทัศนคติ การสัมภาษณ์ และการสังเกต เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ข้อมูลที่ได้รับ และผลการวิจัยมีความเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น

2. การควบคุมตัวแปรเกิน อาจจะควบคุมยากกว่านี้ เพื่อทราบสาเหตุที่แท้จริงของการที่ นิสิตมีความแตกต่างกันทางค่านทัศนคติต่อการเมืองดังกล่าว

3. ควรได้เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเมืองระหว่าง นิสิตทั้ง 3 กลุ่ม ในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันชั้นอุดมศึกษาอื่น ๆ

4. ควรจะได้เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเมืองระหว่างผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. ถ้ามีเวลาพอ ควรจะได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติต่อการเมือง ของนิสิตกลุ่มเดียวกัน โดยติดตามศึกษาเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในสถาบัน จนสำเร็จการศึกษาว่ามีทัศนคติต่อการเมืองเพิ่มขึ้น หรือลดลง หรือคงที่ อย่างไร